

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/KANTON SREDIŠNJA BOSNA

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 49 0 P 056075 22 Gž

Novi Travnik, 29.12.2022 godine

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudija Mirjane Grubešić, kao predsjednice vijeća, Suade Kahrić i Senada Begović, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja M. G. iz K., ..., zastupan po punomoćniku Fuadu Karamehić, advokatu iz Visokog, protiv tuženog N. G. iz K., ..., radi utvrđenja vlasništva, vrijednost spora 5.100,00 KM, odlučujući o žalbi tuženog izjavljenoj na presudu Općinskog suda u Kiseljaku, broj: 49 0 P 056075 20 P od 10.01.2022. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 29.12.2022. godine, donio je slijedeću:

PRESUDU

Žalba tuženog se odbija kao neosnovana i potvrđuje presuda Općinskog suda u Kiseljaku, broj: 49 0 P 056075 20 P od 10.01.2022. godine.

Odbija se zahtjev tužitelja za nadoknadu troškova sastava odgovora na žalbu u iznosu od 450,00 KM, kao neosnovan.

Obrazloženje

Prvostepenom presudom odlučeno je:

I - Utvrđuje se da je tužitelj po osnovu dosjelosti stekao pravo vlasništva na dijelu nekretnine tuženog označene kao k.č.br. 1851..., dvorište površine 500 m², stambena zgrada 1, površine 53 m², njiva 3. klase površine 1632 m², pomoćna zgrada 2 površine 21 m², ukupne površine 2206 m², upisana u zk.ul.br. 443 k.o..., što je tuženi dužan priznati i dozvoliti da se na osnovu utvrđenja iz ove presude izvrši cijepanje nekretnine označene kao k.č.br. 1851 iz zk.ul.br. 443 k.o. ..., tako što će se formirati nove dvije parcele i to: parcela k.č.br. 1851/1, površine 977 m², što u naravi predstavlja dvorište površine 500 m², stambena zgrada 1, površine 53 m², stambena zgrada 2, površine 21 m², njiva 3. klase, površine 403 m² i na parcelu k.č.br. 1851/2, površine 1229 m², što u naravi predstavlja njivu 3. klase, površine 1229 m², kao i da se novoformirana parcela k.č.br. 1851/2 izdvoji u poseban zk.ul.br. i uknjiži s pravom vlasništva u korist tužitelja sa dijelom 1/1, a sve sukladno nalazu i skici vještaka geometra Ive Perić od 25.10.2021. godine, koja je sastavni dio ove presude.

II - Sa dijelom tužbenog zahtjeva u kome je traženo da sud utvrdi da novoformirana parcela k.č.br. 1851/1 ... ima površinu veću od utvrđenih 977 m² i to veću za 252 m², odnosno da površina ove parcele iznosi 1229 m², tužitelj se odbija.

III - Nalaže se tuženom da tužitelju plati troškove parničnog postupka u iznosu od 1.579,50 KM, u roku od 30 dana.

Protiv prvostepene presude žalbu je blagovremeno izjavio tuženi, zbog povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava, sa prijedlogom ovom sudu da žalbu usvoji i prvostepenu presudu preinači na način da odbije tužbeni zahtjev tužitelja ili da istu ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovni postupak i odlučivanje. U obrazloženju žalbe navodi da je prvostepeni sud prekoračio tužbeni zahtjev, jer u konačno opredjeljenom tužbenom zahtjevu na glavnoj raspravi tužitelj je tražio da sud utvrdi da je dosjelošću stekao pravo vlasništva sa dijelom $\frac{1}{2}$ na nekretnini k.č.br. 1851 iz z.k.ul.br. 443 k.o. ..., a u izreci presude stoji da je tužitelj dosjelošću stekao pravo vlasništva na dijelu predmetne nekretnine. Nadalje navodi da formiranjem od predmetne parcele dvije nove pod parcele u izreci presude se jasno vidi da su različitih površina jer parcela k.č.br. 1851/1 je površine 977 m² a druga parcela k.č.br. 1851/2 za koju tužitelj traži da se izdvoji u poseban zemljišnoknjižni uložak sa pravom vlasništva 1/1 u korist tužitelja je površine 1229 m², dakle očigledno je da je ova parcela za 352 m² veće površine od prve parcele pa bi na ovaj način tužitelj dobio više od $\frac{1}{2}$ suvlasničkog dijela kako je to tražio u preciziranom tužbenom zahtjevu. Prema navedenom prvostepeni sud je tužitelju dosudio više nego što je to tražio tužbenim zahtjevom i time je sud prekoračio tužbeni zahtjev. U žalbi se poziva na član 2., član 176. stav 1. i član 209. stav 1. Zakona o parničnom postupku Federacije BiH, što je od uticaja na donošenje pravilne i zakonite presude. Nadalje ističe da je izreka presude nerazumljiva i protivrječna sama sebi iz razloga što se iz izreke presude ne može sa sigurnošću utvrditi kakvu je odluku prvostepeni sud donio zbog čega se ista ne može ispitati. Ovo iz razloga što je u izreci presude trebalo biti jasno određeno na kojem dijelu predmetne nekretnine je tužitelj dosjelošću stekao pravo vlasništva, pa slijedom toga tražiti da se ovaj dio odcijepi, a obzirom da na takav način nije postavljen tužbeni zahtjev prvostepena presuda je nejasna i kontradiktorna. Nadalje ističe da je izreka presude protivrječna njenim razlozima jer u obrazloženju (strana 10, pasus 4) stoji da je tužitelj tražio da sud utvrdi da je on po osnovu dosjeloosti stekao pravo vlasništva na $\frac{1}{2}$ dijela nekretnine k.č.br. 1851 iz z.kul.br. 443 k.o. ..., koja je ukupne površine 2206 m², pa da se izvrši cijepanje te parcele tako da tužitelju pripadne parcela k.č.br. 1851/2, površine 1229 m², a tuženom k.č.br. 1851/1, površine 1229 m², pa se postavlja pitanje kakvu je odluku prvostepeni sud donio. Prigovara se zaključku suda na utvrđenje vremena posjeda i savjesnosti istog kao odlučne činjenice jer su tužitelj i njegovi bili u izbjeglištvu 2001. ili 2002. godine a sa ovim u vezi i nesporna činjenica da je u ovom posjedovnom listu na ovom dijelu zemljišta kao vlasnik upisan tuženi što je utvrđeno iz provedenih materijalnih dokaza. Prema navedenom nema mjesta zaključku suda da se tužitelj nalazi u posjedu navedene nekretnine u prostoru između zasađenih čempresa pa do kraja parcele u trajanju više od 20 godina, tačnije od 1983. godine kada je tu sagradio kuću u kojoj i danas živi i da je u nesmetanom posjedu ovog dijela bio sve do unazad 3 godine kada je tužitelj saznao da je cijela parcela upisana kao vlasništvo tuženog i da je 2003. godine ispunjen rok nesmetanog savjesnog posjeda od 20 godina i da je već tada po osnovu dosjeloosti stekao pravo vlasništva na ovom dijelu parcele. Zbog navedenog predlaže kao u uvodu žalbe.

U odgovoru na žalbu tužitelj ističe da je žalba neosnovana a prvostepena presuda pravilna i zakonita, pa predlaže ovom sudu da žalbu kao neosnovanu odbije i potvrdi prvostepenu presudu, te postavlja zahtjev za naknadu troškova sastava odgovora na žalbu u iznosu od 450,00 KM.

Nakon što je ispitao osporenu presudu u granicama navoda iz žalbe i po službenoj dužnosti u smislu člana 221. Zakona o parničnom postupku Federacije BiH („Službene novine Federacije BiH“, broj: 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15), ovaj sud je odlučio kao u izreci iz slijedećih razloga:

Žalba je neosnovana.

Predmet konačno opredjeljenog tužbenog zahtjeva na glavnoj raspravi održanoj dana 30.11.2021. godine, nakon obavljenog vještačenja po vještaku za geodeziju Ivi Perić je zahtjev tužitelja za utvrđenje da je tužitelj po osnovu dosjelosti stekao pravo vlasništva na dijelu nekretnine tuženog označene kao k.č.br. 1851..., dvorište površine 500 m², stambena zgrada 1, površine 53 m², njiva 3. klase površine 1632 m², pomoćna zgrada 2 površine 21 m², ukupne površine 2206 m², upisana u zk.ul.br. 443 k.o. ..., što je tuženi dužan priznati i dozvoliti da se na osnovu utvrđenja iz ove presude izvrši cijepanje nekretnine označene kao k.č.br. 1851 iz zk.ul.br. 443 k.o. ..., tako što će se formirati nove dvije parcele i to: parcela k.č.br. 1851/1, površine 977 m², što u naravi predstavlja dvorište površine 500 m², stambena zgrada 1, površine 53 m², stambena zgrada 2, površine 21 m², njiva 3. klase, površine 403 m² i na parcelu k.č.br. 1851/2, površine 1229 m², što u naravi predstavlja njivu 3. klase, površine 1229 m², kao i da se novoformirana parcela k.č.br. 1851/2 izdvoji u poseban zk.ul.br. i uknjiži s pravom vlasništva u korist tužitelja sa dijelom 1/1, a sve sukladno nalazu i skici vještaka geometra Ive Perić od 25.10.2021. godine, koja je sastavni dio ove presude.

Obzirom da stranke nisu ulagale žalbu na stav drugi izreke u kome je odbijen tužitelj sa dijelom tužbenog zahtjeva da sud utvrdi da novoformirana parcela k.č.br. 1851/1 ... ima površinu veću od utvrđenih 977 m² i to veću za 252 m², odnosno da površina ove parcele iznosi 1229 m², to se ovaj sud neće očitovati o pravilnosti i zakonitosti prvostepene presude u tom dijelu.

U skladu sa obavezom iz člana 7. stav 1. i 123. stav 1. Zakona o parničnom postupku Federacije BiH provedeni su dokazi: saslušanjem parničnih stranaka, saslušan je svjedok G. R., izvršen uvid u z.k.ul.br. 443 k.o. ... od 26.11.2020. godine, pročitani kupoprodajni ugovor od 20.01.1979. godine ovjeren kod Opštinskog suda u Kiseljaku, broj: OVB 239/82, gruntovni ul.br. 366 k.o. ... starog premjera, skicu premjeravanja od 21.05.1982. godine, rješenje Opštinske komisije za privrednu djelatnost ... K., broj: 03/1-361-258/82 od 02.07.1982. godine, zapisnik komisije za izlaganje podataka o nekretninama i utvrđivanje prava na nekretninama, broj: 05- 951-1298/1990 od 25.09.1990. godine, posjedovni list 426 i 428 k.o. ... (stari premjer), kopiju kk plana od 10.04.2019. godine za k.o. ... broj plana 4, izvršen uviđaj na licu mjesta, vještačenje po geometru Ivi Perić iz Kiseljaka, Provedeni su i dokazi tuženog: izvršen je uvid u zk.ul.br. 443 k.o. ..., kopiju katastarskog knjižnog plana od 10.04.2019. i 16.11.2020. godinu, z.k.ul.br. 366 k.o. ... od 15.02.1989. godine, Rješenje Općine Kiseljak kojim se mijenja odobrenje za gradnju od 16.02.1989. godine.

Članom 8. i 123. stav 2. Zakona o parničnom postupku je propisana obaveza suda da izvedene dokaze cijeni savjesno i brižljivo i na osnovu slobodne ocjene, utvrđuje relevantne činjenice za donošenje pravilne i zakonite odluke. Pri ocjeni dokaza sudovi imaju određeno diskreciono pravo i samostalno cijene koje će argumente i dokaze prihvatiti u svakom konkretnom predmetu, a mjera u kojoj postoji obaveza suda da cijeni izvedene dokaze, zavisi o prirodi svakog konkretnog spora i vrsti odluke koju donosi. Međutim, odluka mora sadržavati razumljive razloge zbog čega se temelji na određenom dokazu i zbog čega neke dokaze nije cijenio.

Odredbom člana 2. stav 1. Zakona o parničnom postupku propisano je da u parničnom postupku sud odlučuje u granicama zahtjeva koji su stavljeni u postupku.

Tačno je da je prilikom donošenja presude prvostepeni sud dijelom izmijenio postavljeni tužbeni zahtjev, ali po ocjeni ovoga suda pri tome nije odlučivao mimo ili preko istog kako se to u žalbi neosnovano prigovara.

Ovo iz razloga što konačno postavljenim tužbenim zahtjevom tužitelj je tražio da sud utvrdi da je on po osnovu dosjelosti stekao pravo vlasništva na $\frac{1}{2}$ dijelu nekretnine k.č.br. 1851 iz z.k.ul.br. 443 k.o. ... koja je ukupne površine 2206 m², pa da se izvrši cijepanje te parcele tako da tužitelju pripadne parcela k.č.br. 1851/2 površine 1229 m², a tuženom parcela k.č.br. 1851/1 površine 1.229 m².

Veštak geometar je na sačinjenoj skici prikazao dio parcele koji koristi tužitelj i dio koji koristi tuženik pa je tako i izračunao da površina parcele koju koristi tužitelj iznosi 1.229 m², a preostali dio u površini od 977 m² jeste u posjedu tuženog, a tužitelj je na glavnoj raspravi izjavio da sukladno nalazu vještaka konačno opredjeljuje tužbeni zahtjev, odnosno da se parcela k.č.br. 1851 pocijepa sukladno sačinjenoj skici vještaka, a što i odgovora stanju posjeda na terenu.

Pravilnom ocjenom provedenih dokaza, prvostepeni sud je utvrdio uviđajem na licu mjesta da su sporne parcele smještene sa lijeve strane lokalnog asfaltnog puta koji vodi kroz selo Radanovići, da u prvom dijelu parcele se nalazi obiteljska kuća i pomoćni objekt tuženog a zemljište iza pomoćnog objekta tuženi koristi kao vrt. U nastavku parcele, a u svrhu ograde, posađeni su čempresi koji odvajaju opisani dio parcele koji koristi tuženi, od ostatka parcele koji sada koristi tužitelj i za koji tužitelj i traži da se utvrdi njegovo pravo vlasništva stečeno po osnovu dosjelosti, da se na tom drugom dijelu parcele nalazi obiteljska kuća koju je izgradio tužitelj, a iza nje su pomoćni objekti tužitelja pod jednim krovom zidani od čvrstog materijala. Iza pomoćnih objekata pa sve do kraja parcele zasađene su maline a dio se koristi kao vrt. Nadalje obrazlaže da je tužitelj na licu mjesta pokazao da je on u posjedu od zasađenih čempresa pa do kraja parcele.

Prema gore navedenom na okolnosti predmetnog utvrđenja provedeno vještačenje po vještaku za geodeziju Ivi Perić koji je po nalogu suda sačinio pismeni nalaz i mišljenje od 25.10. 2021. godine, te isti obrazlagao na glavnoj raspravi od 30.11.2021. godine i u cijelosti ostao kod pismenog nalaza i mišljenja a parnične stranke nisu imale pitanja za vještaka, niti primjedbi na njegov nalaz (strana prva zapisnika), nakon čega je tužitelj konačno opredijelio tužbeni zahtjev prema nalazu vještaka.

Vještak geometar je u svom pismenom nalazu i mišljenju utvrdio je da je parcela k.p.br. 1851 ..., u naravi stambena zgrada površine 53 m², pomoćna zgrada 2 površine 21 m², dvorište površine 500 m², njiva 3. klase površine 1632 m², ukupno 2206 m², i ista je upisana u zk.ul.br. 443 k.o. ... u vlasništvu N. G. sin R., sa dijelom 1/1. Ovoj parceli novog premjera odgovaraju parcele starog premjera i to približno po položaju, obliku ali ne i po površini, i to k.č.br. 637/1 površine 950 m², k.č.br. 637/2 površine 600 m² i k.č.br. 637/3 površine 500 m², ukupno 2050 m². Navedene parcele starog premjera bile su upisane u posjedovni list broj 426 k.o. ... i to tako da su dvije od ovih parcela i to k.č.br. 637/1 i k.č.br. 637/2 bile upisane kao posjed N. G., dok je parcela k.č.br. 637/3 bila upisana kao posjed tužitelja M.G.. U zemljišnoj knjizi parcele starog premjera bile su upisane u zk.ul.br. 366 k.o. ... u suvlasništvu M. B. 1/4, B. G. 1/4, M. G. 1/4 i N. G. 1/4. Vještak je dalje utvrdio da je na parceli novog premjera k.č.br. 1851 u zemljišnu knjigu uplanjena stambena zgrada površine 53 m² i pomoćna zgrada od 21 m² koje su vlasništvo tuženika N. G., ali i da se na ovoj parceli nalazi još jedna stambena zgrada koja je površine 67 m², pomoćna zgrada od 56 m² koja služi kao ljetna kuhinja, ostava i garaža, te pomoćna zgrada površine 12 m² (drvena šupa) a koji svi objekti su u posjedu M. G., s tim da ovi objekti nisu uplanjeni, a niti evidentirani u zemljišnoj knjizi i katastarskoj evidenciji, utvrdio da ovi objekti koje koristi tužitelj pomjereni su u odnosu na parcelu starog premjera 637/3 tako da samo dio stambene zgrade i zasađeni čempresi zahvaćaju dio te stare parcele 637/3, te konstatirao da je objavljivanjem podataka u službenim novinama Federacije BiH broj 30/03 za k.o. ... stupio na snagu katastar nekretnina za područje općine Kiseljak, a staro stanje katastra zemljišta i zemljišna knjiga prestalo je da važi.

Iz sadržaja tužbe i navoda tužitelja istaknutih u toku postupka jasno je da se utvrđivanje prava vlasništava traži po osnovu dosjelogosti. Članom 58. Zakona o stvarnim pravima Federacije BiH („Službene novine Federacije BiH“, broj: 66/2013 i 100/2013) propisani su uslovi sticanja prava vlasništva dosjelošću. Prema ovoj zakonskoj odredbi samostalni posjednik može steći pravo vlasništva dosjelošću na nekretnini treće osobe protekom 10 godina neprekidnog posjeda ako je posjed zakonit i savjestan, ako nije pribavljan silom, prijetnjom ili zloupotrebom povjerenja. Ako posjed nije zakonit ali je savjestan, posjednik stječe pravo vlasništva protekom 20 godina neprekidnog posjeda. Vrijeme potrebno za dosjelogost teče od dana stupanja u posjed, a završava se istekom posljednjeg dana vremena propisanog za dosjelogost u koje se uračunava i vrijeme koje su prednici posjednika, kao zakoniti i savjesni samostalni posjednici, držali u posjedu istu nekretninu. Članom 315. Zakona o stvarnim pravima je propisano da se posjednikom stvari smatra osoba koja ima faktičku vlast na stvari i da faktičku vlast može vršiti lično ili neposredno, članom 324. da je posjed zakonit ako je zasnovan na valjanom pravnom osnovu, a članom 326. istog zakona da je posjed savjestan ako posjednik ne zna ili ne može znati da nema pravo na posjed i da se savjesnost posjeda pretpostavlja. Kako je tužitelj provedenim dokazima dokazao da je zakoniti, savjesni i mirni posjednik spornog dijela parcele duže od 10 godina, stekli su se uslovi za sticanje prava vlasništva i po ovom osnovu. Stoga je neosnovan žalbeni navod da je pobijana presuda zasnovana na pogrešnoj primjeni materijalnog prava.

Dakle, kod nespornih činjenica da je sporni dio parcele broj 1851 koji je u postupku izlaganja nekretnina po Zakonu o premjeru i katastru nekretnina pripisan kao posjed

i vlasništvo tuženog, iako je prije toga bio svjestan da prema nalazu vještaka tuženi nikada nije bio u posjedu spornog dijela parcele niti je na bilo koji način od upisa manifestovao svoja vlasnička prava na spornom dijelu parcele, da osnovanost tužbenog zahtjeva proizilazi iz svih provedenih dokaza, zbog čega je po ocjeni ovoga suda prvostepena presuda pravilna i zakonita. U suprotnom bi bilo bilo bi povrijeđeno pravo tužitelja na imovinu zagarantovano članom 1. protokol broj 1. uz Evropsku konvenciju za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda. U tom pravcu ukazujemo na pravni stav Vrhovnog suda Federacije BiH broj 49 0 P 007615 13 Rev od 13.09.2016. godine.

Suprotno prigovoru iz žalbe, pravilan je zaključak i obrazloženje prvostepenog suda da se tužitelj nalazi u posjedu dijela parcele k.č.br. 1851 iz zk.ul.br. 443 k.o. ... u prostoru između zasađenih čempresa (tuja) pa do kraja parcele, u posjedu iste nalazi se više od 20 godina tačnije od 1983. godine kada je tu sagradio porodičnu kuću u kojoj živi i danas, te je bio nesmetan u korištenju ovog dijela parcele sve unazad do tri godine, kada je tužitelj saznao da je cijela parcela upisana kao vlasništvo njegovog brata N. G. – tuženi. Unazad godinu dana parnične stranke više ne govore a nakon što je tuženi namjeravao dio parcele pokloniti bratu E., uz dalje pravilno obrazloženje da je već tada po osnovu dosjelosti tužitelj stekao pravo vlasništva na ovom dijelu parcele, zbog čega pravilno prvostepeni sud nalazi da je tužbeni zahtjev osnovan zbog čega je isti usvojio kao u izreci presude.

Nadalje, suprotno prigovoru iz žalbe, pravilna je odluka prvostepenog suda kojom nije prihvatio izjavu tuženog u kojoj tuženi tvrdi da je kuću u kojoj sada živi tužitelj financirala njihova majka Z. i to od mirovine koju je naslijedila iza umrlog supruga, kao i da je finansijski pomagao brat E., pa da im je namjera bila da u toj kući živi M. sa svojom obitelji i majka Z., a kako je finansijski pomagao i E. njemu je trebalo da pripadne jedan dio ove parcele jer tuženi to nije dokazao, dok tužitelj i svjedokinja R. G. su naveli da su isključivo oni vlastitim sredstvima financirali izgradnju kuće i u toj gradnji nitko nije učestvovao pa niti tužiteljeva majka ili brat E., pa kako je nesporno da od izgradnje kuće pa do danas u kući isključivo živi tužitelj sa svojom obitelji, to pravilno prvostepeni sud zaključuje da su oni kuću i sagradili.

Tuženi je morao izvođenjem odgovarajućih dokaza dokazati, prednje navode, a u skladu sa odredbom člana 123. stav 1. Zakona o parničnom postupku Federacije BiH. Kako tuženi u toku postupka na te okolnosti nije provodio dokaze, primjenom pravila o teretu dokazivanja iz odredbe člana 126. Zakona o parničnom postupku Federacije BiH, obavezuje sud da te činjenice uzme kao nedokazane. O primjeni naprijed navedenih odredbi člana 123. stav 1. i člana 126. Zakona o parničnom postupku (teret dokazivanja), na navedeni način, zauzet je i u sudskoj praksi, a kao primjer navodi se odluka Ustavnog suda BiH, broj: AP 2700/08 od 19.11.2011. godine i presuda Vrhovnog suda Federacije BiH, broj: 70 0 P 000943 10 Rev od 12.01.2012. godine.

Članom 191. stav 4. Zakona o parničnom postupku Federacije BiH i članom 6. stav 1. Evropske konvencije o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda, propisana je obaveza sudova da obrazlože odluke. Svrha jasnog obrazloženja odluke jeste da se strankama u postupku omogućí jednak i pravičan pristup sudu pod čim se podrazumijeva i mogućnost podnošenja pravnog lijeka protiv prvostepene odluke, a drugostepenom omogućava ispitivanje osporene odluke po izjavljenom pravnom

lijeku. Nasuprot žalbenim navodima, prvostepeni sud je dao potpunu i jasnu ocjenu onih dokaza koji su bitni za odluku u ovoj pravnoj stvari i odluku obrazložio na propisani način, zbog čega ni žalbeni navodi istaknuti u tom pravcu, nisu osnovani, a činjenične i pravne razloge u cijelost prihvata i ova sud.

Odluka o troškovima postupka je donesena po osnovu jasno opredijeljenog troškovnika koji je punomoćnik tužitelja podnio na glavnoj raspravi, u skladu sa obavezom iz člana 396. stav 2. a u vezi sa odredbama člana 386. stav 1. i 387. stav 1. Zakona o parničnom postupku, uz pravilnu primjenu odredaba člana 12. i 13. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata u Federacije BiH („Službene novine Federacije BiH“, broj: 22/04, 24/04 i 18/05). Iz navedenih razloga, nasuprot žalbenim navodima, i odluka o troškovima postupka je pravilna i zakonita.

Ovaj sud je odbio kao neosnovan zahtjev tužitelja za nadoknadu troškova odgovora na žalbu, shodno odredbi iz člana 387. stav 1. Zakona o parničnom postupku Federacije BiH, u kome je propisano da će pri odlučivanju koji će se troškovi stranci nadoknaditi, sud će uzeti u obzir samo troškove koji su bili potrebni za vođenje parnice, a ovaj odgovor na žalbu nije od uticaja na odluku ovoga suda.

Slijedom navedenog u pogledu ostalih prigovora žalbe ovaj sud nalazi da isti nisu od uticaja na drugačiju odluku ovog suda, pa ih nije posebno ni obrazlagao u smislu člana 231. Zakona o parničnom postupku Federacije BiH.

Kako ne stoje žalbeni razlozi a ni razlozi na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, temeljem odredbi člana 226. Zakona o parničnom postupku Federacije BiH, žalbu je valjalo odbiti kao neosnovanu i prvostepenu odluku potvrditi.

Obzirom da na stav drugi izreke stranke nisu ulagale žalbu to je prvostepena presuda u tom dijelu postala pravosnažna sa istekom roka za žalbu.

Predsjednica vijeća
Mirjana Grubešić, s.r.